

[Melchior]

Damgaard havde antydnet at de kunne gøre. Det er, hvad jeg har sagt, lad det være klart.

Men så kommer det afgørende, hvorfor vi gerne vil udnytte også disse minutter, og det er spørgsmålet om, hvorvidt der med broen er tale om et beskæftigelsesarbejde, således som bl. a. hr. Glensgård har været inde på det.

Hvis det var et beskæftigelsesarbejde, der skulle sættes i gang, så ville vi nok have en anden stilling til sagen end den, vi har. Men det er der ikke tale om. Der er tale om en konstruktiv investering. Også i den nye regeeringsprogram indgår støtte til beskæftigelse i private erhverv gennem billige lån, garanti for lån osv. Denne opgave er for stor til at overlades til nogle private danske firmaer i hvert fald. Jeg tror nok, at der står internationale koncerner parat til at bygge den bro.

Derfor bliver der ikke tale om skatteydermidler, således som der står i den af fremskridtspartiet forelagte dagsorden. Der er tale om en industriinvestering, således som ordføreren for forespørgerne, hr. Langsted, sagde det; der er tale om et projekt, som, når det er udført, vil skabe aktivitet og beskæftigelse. Derfor er det kun finansieringsformen, der kan være tvivl om.

Og så skal jeg da slutte med at rette et forstærket spørgsmål til ministeren, som i sin redegørelse meddelte, at hvis broen skulle bygges, så drejer det sig om 200 mill. kr i 1979, 500 mill. kr. i 1980 og i de følgende år over 1 mia kr. årlig i ekstra skatter. Og senere siges det, at ved at udskyde broen har man formindsket bindingerne på vor økonomiske handlefrihed. Jeg savner i redegørelsen og også i, hvad ministeren mundtligt har tilføjet i dag, noget belæg for disse tal. Jeg kan ikke forstå, at det står til troende, at der skal opkræves disse ca. 6 mia kr., som det jo bliver til, hvis man regner 1 mia kr. pr. år fra 1980 i opførelsesperioden. Altså de samme penge, som broen koster, skal opkræves i skatter, samtidig med at vi låner dem.

Jeg vil endda hævde, at det ikke forringer Danmarks lånemuligheder i øvrigt, i den udstrækning de måtte være nødvendige at udnytte, at vi låner til dette konkrete projekt, til denne investering, som vil påkalde tillid hos långiveren. Hos dem, der låner os til dette projekt, og jeg vil endda gå så vidt som til at sige, at også hos dem, der låner os penge til vor almindelige drift, vil det være et plus for

os, at vi er i gang med dette projekt. Den bro er vist ikke bygget endnu – jeg har fulgt ret godt med i de mange svar, der er givet i PØ-udvalget – noget sted i verden, som, når den stod færdig, blev fortrudt af dem, der havde opført den, det være sig af dem, der bor på den ene og den anden side af broen, eller det samfund, den nation, som har bygget den bro. Derfor skulle det dog være højst mærkværdigt, om netop denne bro skulle være den første i verdenshistorien, der skulle give tab.

Da altså afgifterne for at køre over denne bro, selv når de bliver holdt under den nuværende færdpris, hvad biler angår, vil være tilstrækkelige til at forrente og afdrage broen, så bestrider jeg ministerens og dermed regeringens oplysning om, at vor handlefrihed på noget punkt bliver indskrænket ved at låne isoleret til dette ganske konkrete projekt, eller at der skal benyttes skattemidler til at gennemføre det.

Jeg håber inderligt, at ministeren ikke vil glide af på dette spørgsmål eller glemme det. Jeg ved, han har meget at svare på, men han må altså ikke snyde folketinget i dag for at begrunde sine påstande i redegørelsen.

#### Ole Henriksen (SF):

Ja, det kan jo blive vanskeligt at føre debatten videre her, men jeg synes nok, at den sidste taler, hr. Melchior, ligesom jonglerede lidt med disse milliarder af kroner og sådan set uden blusel gik ind for at låne adskillige milliarder kroner i udlandet og sagde, at det egentlig ikke ville betyde noget.

Jeg mente, at folketingets bestræbelser bl. a. gik ud på, at man skulle prøve at slippe af med den største del af vores udenlandsgæld, sådan at vi kunne komme til at trække vejret lidt bedre herhjemme økonomisk. Disse 6 mia kr., som hr. Melchior taler om, er jeg i øvrigt ikke enig i, for hvis man forudsætter, at det bliver udskudt i en 4–5-årig periode, så går det snarere hen og bliver en 12–13 mia kr., der skal lånes, men o.k., det er i løbende priser. Under alle omstændigheder stod der i sidste års finanslovs bemærkninger, at vi selv skulle finansiere broen, men så skulle vi altså låne disse penge i udlandet, formentlig også løbende, efterhånden som vi brugte penge på det. Men under alle omstændigheder bliver det en gæld til udlandet af en betragtelig størrelse, og det må være modsat rettet de